

قَصِيدَةُ دَاوُدَ لَمَّا كَانَ فِي الْمَعَارَةِ. صَلَاةٌ.

¹بَصُّوْنِي إِلَى الرَّبِّ أَصْرُحْ، بِصَوْتِي إِلَى الرَّبِّ
²أَتَصَرَّحْ. أَسْكُبُ أَمَامَهُ شَكْوَايَ، يَضِيقِي قُدَّامَهُ
³أَحِيرُ. عِنْدَمَا أَغْنِثُ رُوحِي فِيَّ وَأَنْتَ عَرَفْتَ مَسْلَكِي.
 فِي الطَّرِيقِ الَّتِي أَسْلُكُ أَخْفُوا لِي قَهًّا. ⁴أُنْطَرُ إِلَى
 الْيَمِينِ وَأَبْصِرُ: فَلَيْسَ لِي عَارِفٌ، يَدَّ عَنِّي الْمَتَاصُ،
 لَيْسَ مَنْ يَسْأَلُ عَن نَفْسِي. ⁵صَرَخْتُ إِلَيْكَ، يَا رَبُّ. قُلْتُ:
 أَنْتَ مَلَجَايَ، تَصِيَّبِي فِي أَرْضِ الْأَحْيَاءِ. ⁶أَضْغُ إِلَى
 صُرَاخِي، لِأَنِّي قَدْ تَذَلَّلْتُ جِدًّا. تَجَنِّي مِنْ مُصْطَهِدِي،
 لِأَنَّهُمْ أَشَدُّ مِنِّي. ⁷أَخْرِجْ مِنَ الْخَبَسِ نَفْسِي، لِتَحْمِيدِ
 اسْمِكَ. الصَّدِيقُونَ يَكْتَفُونَ، لِأَنَّكَ تُحْسِنُ إِلَيَّ.

¹Eine Unterweisung Davids, ein Gebet, da er in der Höhle war. Ich schreie zum HERRN mit meiner Stimme; ich flehe zum HERRN mit meiner Stimme; ²ich schütte meine Rede vor ihm aus und zeige an vor ihm meine Not. ³Wenn mein Geist in Ängsten ist, so nimmst du dich meiner an. Sie legen mir Stricke auf dem Wege, darauf ich gehe. ⁴Schaue zur Rechten und siehe! da will mich niemand kennen. Ich kann nicht entfliehen; niemand nimmt sich meiner Seele an. ⁵HERR, zu dir schreie ich und sage: Du bist meine Zuversicht, mein Teil im Lande der Lebendigen. ⁶Merke auf meine Klage, denn ich werde sehr geplagt; errette mich von meinen Verfolgern, denn sie sind mir zu mächtig. ⁷Führe meine Seele aus dem Kerker, daß ich danke deinem Namen. Die Gerechten werden sich zu mir sammeln, wenn du mir wohltust.